

Szerkesztő- s kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyilvterek felvételnek árszabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Szociális mozgalmak Európáspertze.

Egyszerre és váratlanul a világ minden tájáról szociális mozgalmak hírei érkeznek. Európa más fejedelmének élete ellen nem kísérlettek meg ugyan hasonló merényletet, mint a minőnek Sándor császár áldozatul esett, de a forrongás és izgatottság félremerhetetlen jelenségeivel nyilatkozik egyszerre Rómában, Párisban, Londonban. Ez utóbbi helyen a Mansion-House légerőpítésére céloztott kísérlet, még most is nyugtalansághoz tartja a kedélyeket.

Az ember önkénytelenül felveti magában a kérdést, ha vajon természetüleg történik-e ez, vagy csak a véletlen műve? A történetesség hozza-e magával ugy, hogy a mozgalmak egyszerre annyi helyen veti fel habjait, vagy pedig a társadalmak ezen forrongó elemei annyira szaturáltak már az egyes országokat, annyira szerves egészet képeznek, hogy természetüleg léphetnek aközbe, s különféle helyeken ugyanabban az időben kezdik meg harezukat a meglevő társadalom ellen? Ugy tetszik, mintha ily szeszül még sem állana a dolog. A mozgalmak egyazon időre esése talán nem annyira a természetességben, mint az emberi természetben leli magyarázatát. Az ember példák után indul, jöb és roszban egyaránt. A példa vonzó erővel bír még akkor is, midőn nem sikerül s visszautasítania kellene. Annyival inkább akkor, ha siker koronázza.

Legyen azonban akár úgy, hogy a háborogó elem természetüleg jár el, midőn kísérleteket kockáztat a társadalom fölé kerekedni, akár úgy, hogy ez csak a példa vonzó erejének műve, a kormányok ugyan- csak erős represszáliakkal állottak mindenütt elő, hogy a mozgalmat agyonfoghassák. A Szt.-Pétervártól nagy szorgalommal folyó házkutatások s elfogatásokról nem is szólnok. Hanem Párisban is elfogatták a nihilisták főbjeit, perrel támadták meg Rochefort Henriket, mert a merénylőt magasztalására kelt. s rendőri felügyelet alá helyezték a kommunis- ták főbjeit. A londoni policzia pedig ernyedetlen szorgalommal nyomozza a Mansion-House tettesét, az irek ellen hozott törvény értelmében vagy harmincz ismertebb agitátort elfogat, és még tovább folytatja a kutatásokat. A titkos policzia el van halmozva teendőikkel, azt sem tudja mihez fogjon, s a politikai bűnösök akkora gondot okoznak neki, a minőt talán a boldogult szentszövetség aranykora óta soha.

Semmi sincs fölünk távolabb, mint a forrongó elemek védelmére keln, és mégis el kell ismernünk, hogy ez esetben nagy részt magok a kormányok is okai a törté- neteknek, és a netán még történeteknek. A zsnorki Oroszországban épogy, mint az alkotmányos Angliában. Amott az egyedural- kodó nem ismert akaratot a magán kívül s maga a közérület is csak erőszakos uton kereshetett magának érvényesülést, emitt az uralkodó párt, sőt maga az összes angol nemzetiség nem alkalmazott Irország- gal szemben más, mint erőszakot. A par- lamentáris forma, a miniszteri felelősség, s a szabad választási jog úgy tetszik csak arra való, hogy annál büntetlenebbül s a szabadság érintetlen hágyásának örve alatt lehessen elnyomni, jogaitól megfosz- tani egy egész nemzetet. Kivilágított, hogy a parlamentarizmus csak úgy elfajultak zsarnoksággá, mint az egyeduralom, csak- hogy míg ez utóbbi esetben a nép egy embernek igáját tiri csupán, addig az előbbiben a zsarnok több, az iga leráz- htalanabb.

A kormányférfiak katekizmusának első lapjára lehetne írni a már szinte közhely- lyé vált tételt, hogy nyomás ellennyomást szül, és ennek igazságát mégis oly nehe-

zen ismerik el azok, a kiknek saját esze- kedeteik bíráltanak el általa. Nem tapasz- taljuk egyetlen egy esetben is, hogy gyö- kelesen győgyitanák a bajt, eltávolítanak az okokat, melyek szülik, tevékenék a nyom- mást a mely előidézte. Ellenben mind- untalan tapasztaljuk, hogy annál elvisel- hetlenebb teszik a nyomást. Tapasztaljuk jelenleg is. Elfogatások, ez az egyetlen feleletük. Még pedig rendszeres elfogatások. S ha nem bizonyos, ha vajjon az elége- detlenség szervezeten lépett-e fel Európa különböző államaiban, az már nagyon is bizonyos, hogy üldözésekhez nagyon is szervezeten fogtak a különféle kormányok Európáspertze. Olyan egyöntetien, és egy- szerre indították meg mindenütt az elfo- gatásokat, mintha csak végleg felülkereked- tet volna a reakció.

Hogy a lázongó elemektől megszaba- duljon, az minden országban és állam- nak egyformán érdekében van, azért csak dicsérrni lehet, ha e tekintetben együttes eljárást követnek. De oly eljárást, a mely cözölhet vezet. Az elfogatások pedig nem vezetnek cözölhöz soha. Azért nem tekin- hetjük hidegen a külföldi kormányainak erre tettelen lépéseit. Az úgy nem érdekel ugyan bennünket közvetlen közel- ből, mert hisz Magyarország talán az egye- dül ország Európában, hol a szociális mozgalmaknak tere nincs, de nem hághat bennünket érintetlenül midőn akármely európai országban a rendnek fölébe kere- kedik a rendtelenség, a békének a polgár- háboru. És ez nem lehetetlen többé. A midőn az internacionále Péterváron győzelem ünnepezt, s ugyan akkor Párisban tüntetéseket rendez, Londonban pedig a lord-mayort akarja légerőpíteni: akkor itt az ideje jözan az országgyűlés venni elejét a történeteknek.

Budapest, márcz 21.

Az országgyűlési függetlenségi kör folyó hó 22-én d. u. 5 órakor értekezletet tart.

Az orosz császár halála s a magyar sajtópörök cím alatt lapunk vasárnapi szá- mában közleményt hoztak, mely szerint Kozma Sándor kir. főügyészhez Pauler Tivadár igazsá- gügyminiszter rendeletet intézett mindazon magyar lapok perbefogására, melyek a márcz. 13-iki szent- pétervári merénylet alkalmából úgy II. Sándor orosz császár, mint általában az orosz dynasztiáról tiszteletlenül és sértőleg nyilatkoztak. E közleményre illetékes helyről azon dementi érkezett hozzánk, hogy „ezen hír aáltalán, mintán Pau- ler Tivadár igazságügyminiszter Kozma Sándor kir. főügyészhez az említett sajtó- perek meg vagy meg nem indítá- sára vonatkozólag semmi nem i- rendeletet nem intézett”. Természen helyt adunk e „helyreigazítás”-nak vagy demetnek, mi- un az illetékes helyről jött. Helytadtunk volna már lapunk mai számban is, ha ebben elháríthatlan szerkesztőségi okok nem gátoltak volna. De a mi- dőn ezt kijelentjük: egyuttal ki kell jelentenünk, hogy mi a leghatározottabban abban fen- tartjuk lapunk vasárnapi közlemé- nyét annyiban, hogy Kozma Sándor kir. fő- ügyészhez az orosz császár elleni merénylet alkalmából magyar lapok sajtó- perbefogására vonatkozólag csak- ugyan intézettett legfelsőbb helyről rendelet. Ez közleményünk lényege s ez áll. Hogy a rendeletet Pauler Tivadár igazságügy- miniszter nem kontraszignálta: ezt megengedjük, sőt — utána járván a dolognak — mi is álljtuk. De ez csak súlyosító körülmény közölgött a kormányra néve azért, mert a legfelsőbb kabinet ilyes- dolokban már szükségének sem tartja a minisz- teri ellenjegyzést, jól tudván, hogy a Tisz- za kabinet a magyar közölg megsejtése ellen nem reklamál; — más dőszor pedig, mert a kor- mány eltűri, hogy az udvari kabinet az ő kikéri- tésével bocsáthasson ki országos hatósághoz, a mint a királyi főügyesség, ilyféle rende- letet. E rendelet egyébiránt (s ezzel vasárnapi közleményünknek egészítjük ki) még nem toga- natosított, miután annak czél, idő- és jogszertésége ellen legfelsőbb helyre fölterjesztés intézettett s erre vonatkozólag a végeldöntés még nem történt meg. Mielőtt az egész kabi- net eljárás közölg ellenes természetű bővebben ki- mutatónk, bevárjuk a végleges intézkedést.

Az országgyűlési függetlenségi párt ma tartott értekezletén tárgyalatott a zars- számadási bizottság jelentése az 1879. évi állam zarszámadások megvizsgálása tár- gyalásán. Az értekezlet a miniszteriumnak a zarszá- madásokban kimutatott tulkiadásokra néve a jó- váhagyást és felmentést nem adja meg. Ezen ha- tározatának a képviselőházban előadásával Madarász József bizatott meg.

A mérsékelt ellenzék ma esti érte- kezletén, melyen a part tagjai igen nagy szá- mal jelentek meg, a végrehajtó bizottság bemutat- ta a választóköz intenzó felhívás tervezetét, mely a választóköz ellenzék által átláspontját a egyrészt kifejtja a mérsékelt ellenzék által átláspont- ját a kormány irányában: másrészt kijelöli a mérsékelt

ellenzéknek jövőben követendő közös politikai irán- yát. E tervezet fölötti tanácskozás alkalmával föl- vetették a kérdés: nem volna-e célszerű a mérsékelt ellenzék politikai irányát programmszerű alakban formulálni? Az értekezlet azonban teljesen helyse- lte a végr. bizottság nézetét, melynek részéről ki- emeltetett, hogy a követendő politikai tevékenység programmszerű formulázása nem az ellenzék, ha- nem a kormány feladata; de különben is politikai programmot, sem a kormánypart, sem a közögi ellenzék nem adott, s így csak a mérsékelt ellenzék közös politikai irányának kijelölésére volt célszerű szorítkozni. Két felszólaló részéről a felhívásra vonatkozólag egyes bővítések javasoltak, az értekezlet azonban helyeselte a végrehajtó bizot- tósági szövegét, és a követendő eljárásban a további lépésekre fölhatalozta. Megemlítjük még, hogy a mérsékelt ellenzék egy tagja, Pi- lisy László, a felhívás felolvasása után azt jelen- tette ki, hogy ő a maga részéről a nyilatkozatot azért nem helyeselt, mert ő az 1867-es alapon állt ugyan, de oly politikai irányhoz nem szegőd- hetik, mely egyik fő feladatát tizi ki az 1867. XII. t. cz. által alkotott kapes megvédését. Pi- lisy Lászlónak ezen kijelentése azonban nem kel- tett sem vitát, sem eszmecserét, s a mérsékelt ellenzék jelen volt tagjai valamennyien maguké- vették a közös nyilatkozatot.

A szabadelyű párt kedden tartandó ülésében fogja Baross Gábor indokolni az 5 éves képviselői mandátumra vonatkozó indít- ványát. E tárgya vonatkozólag az Országgy. Értesítő következőket írja: Az 5 éves man- dátum tárgyában megindított mozgalom folyamában van, s már 114 képviselő írta alá; jmban a mérsékelt ellenzék részéről is többen írták alá. Az értekezlet azonban nem szegődött az indítvány kezdeményzői azon hitványnak, hogy az indítvány számára a többséget megszer- zik, s az értekezlet ez ügyben a napokban meg- tartatik.

Említtünk lapunkban, hogy egy vidéki kir. ügyész felsőbb utasítás folytán megtiltá a nem politikai lapoknak társadalmi intézmények, közügyek, közisztiv- selők eljárása felett bírálatot t mon- dani. Egy vidéki lap most közöli a kir. főügyész- nek, a kir. ügyészekhez intézett, erre vonatkozó- ké: rendeletének szövegét. E rendelet így hangzik: „Felhívom a kir. ügyész urat, hogy minden közváltó illetékességi területén megjelenő lapok- ról hozzam egy jegyzéket terjeszzen fel, megje- lölvén azokat, a melyek kanczót adnak s azokat, a melyek hatán politikáival foglalkoznak, bíz- tosítókat mind eddig nem nyújtottak. Kétegy- tesztet mind eddig nem nyújtottak minden oly lapot, mely magát valamely létező politikai párt- kifizetésnek közleménynek vallja, vagy a melyik a létező politikai vagy társadalmi intézmények, közügyek, közisztivselők eljárása felett bírálatot mond, vagy azon intézményeknek, törvényeknek, törvényhozási uton való megalakulása, vagy meg- vitatása érdekében cizkező — politikáinak tekin- tésben s azok ellen az eljárást a kir. törvényszék előtt a nyomat indítsa meg. Bpest, 1881. jan. 19. Kozma Sándor, s. k. főügyész.

A polgári házasságról szóló tör- vényjavaslat a király előleges jóváhagyásával ellátva a kabinettróhadból már leérkezett az igazságügy- miniszterhöz, a közlebbi napokban a képviselő- ház elé terjesztetik.

Beust gróf röpirata

Gróf Beust Ferdinánd volt külügyminiszter és kanczellár, jelenleg párisi nagykövét, ép most adott ki egy 80 nyelvezdrét lapra terjedő röpiratot „Visszaemlékezés a visszaemlé- kezésekre” (Erinnerungen zu Erinnerungen, cím alatt, mely volt szászországi minisztertanács Párisban bírónak „Erinnerungen aus meinem Leben” című könyvére vonatkozó s illetőleg az ellen- polemizál. Ez a könyv több nemű vádat foglal ma- gában Beust szász miniszteri működése ellen. A röpirat, mely végig polemikus hangon van tartva s sok anekdotikus részletben bővelkedik, négy részre oszlik. Az első általános ész- revételeket tartalmaz, a második Beustnak a májusi folkelés alatt tanusított magatartását jel- lemzi, a harmadik részben a három királyi szövetség, a negyedikben a német bonyodal- mak és az 1866-iki év van ismertetve. Ismertetjük a röpiratot legérdekesebb részleteiben. „Sokáig ingadoztam” — mondja Beust — „mielőtt tollat ragadtam. Csak nagy huzakodással határozom el magamat arra, hogy kilépjek abból a tartózkodásból, a melyben olyan jól érzem magam. Császári uram kegyelmének köszönöm azt a szerenest, hogy agg koromban oly te- vékenységnek szentelhetem magamat, mely a nélkül, hogy túlságosan fáradszó volna még- sem használnék való s folytonos érintkezés- ben tart engem a külvilág legérdekesebb oldala- i. Politikai ellenfeleim iránt sohasem éreztem gyűlöletet, személyes ellenemnek még megbos- celtotam, az irántam hállatlanok és hitlenek él- lődtem, s az általok szerzett tapasztalatokért bő kárpótlást nyertem az önellen bátorság és kitartó- gazdaság sokszerű bizonyításában. A szemlé- kedő nyugalom az állapotban az ember nem szivesen zavartatja meg magát. Amde mindenki tudja, a ki ismer, hogy én a kedély embere vagyok; minden hűség és odaadás mellett ama nagy boro- dalom iránt, melyhez most tartozom, meg- őrzöm szívbennem a régi honhoz való szerelmet. Ezért nem közömbös rám néve, ha ott emlékezet- ment ross világtábla helyezik, nem nézetek által, a melyeknek időleges kedvezőlen váltohoz hozzá- vagyok szokva, hanem tényleges előadás által a történeteknek. Ha csupán annak megitélésé- ről volna szó, a mit tettem és végeztem s volna bár ez a megitélés akármilyen szigorú, halgat- nók — bizton hívnék, hogy az olvasók két része fognak oszlan, azokra, kik csatlakoznak s azokra, a kik nem csatlakoznak az itlethez. Az elő- bíreke néve a fölvilágosítás hasztalan, az utó- bíreke néve szükséges. A miről azonban szó van, az egészen más: elbeszélések, a me-

lyek Beust elbeszátása mellett szölettek. Midőn Beust az én jelenlétében a királynak megígérte, hogy elbocsátási kérvényét meg az nap fogja be- nyújtani, még arra is kérte a királyt, hogy ennek engedélyezésé mellett eddigi tevé- kenységével írásbeli elismert adjon, hogy nyuj- tons neki egyuttal valami jelet arra néve, hogy nem mint meggyesztetett bocsátja el, mit a király rögtön meg is ígért.” Beust most elbo- csátási körvényének hiteles szövegét adja. János király keirátát és különféle más tárgyhoz szolgáló okira- tokat. Azután hozzá tette: az első hivatalos, tehát két- ségkivül a király elé terjesztett irat augusz. 5-éről kelt, az elküldés napján 11-ike van a fogalmazványra fol- jegyve, s Drezdába 13-ikán érkezett meg. Már e- ben jeleztem elbocsátásomat (Nem akkor elhaltam, hogy a császári szolgálata való belé- pésem legutóbbi összekötésében sem állott a szász szolgálattól való kiépésemmel; csak Gastein- ban szeptember 1-én vettem meghívatomat első hírt. Beust gróf megjegyzése) és egy nem hiva- talos iratban már kollegiumtól busust is vettem.

„Mit lehet akkor, — teszi hozzá Beust gróf. — arról az egész elbeszélésről tartani, mely szerint Friesen ur, ki saját szavai szerint 12-én érkezett Bécsbe a leghihavaltóbb törekvések tette volna, hogy engem az elbocsátási iránti kérvény beadására bírjon, holott az én kérvényem, melynek elfogadása csak a berlini választól függött, már 13-án Drezdá- ban volt. Hogy lehetséges akkor, hogy az én in- gadozom az ő egész bécsi tartózkodása alatt folyton tartott.” De ilyen ellentmondások felett nem kell csodálkózni, ha előbb a 240-ik lapot előolvassuk, melyen az áll, hogy én, csak miután Friesen ur ő felségével a királyllyal hosszabb beszédet folyta- tott, adtam be lemondásomat, s ez azonnal elfo- gatdott, azután a 243-ik lapra fordítunk s ott olvassuk, hogy Friesen ur miként utazott velem Hietzingbe s ott a királyt legelőször látta, s végül a 245-ik lapon látjuk, hogy én miként vagyok is- mét miniszter s részt veszek egy minisztertanács- ban s mindennemű külön dolgokat beszélek azokról, a miknek történetük kellene. Eddig a tör- ténésrészhez egy kevés kronológiát is szükségesnek tartottak.

Am emlékezőeknek fentidített helyén és ké- söbb is, a 16-án kelt királyi keirátának közzététele erősen a szemre van vetve. Tekintünk meg e kére- st is közelebbről. A királyi hozzáintézetet leve- leiben engem „Legkedvesebb barátom” címmel ille- teti. Minthogy azon alkalmal szókása ellenre engem „kedves államminiszternek” szólított, ezt a meg- szólítást rokonszenvessége mellett csak úgy magya- ríthatom meg, hogy a levél a nyilvánosság számára volt szánva. Hogy az a bécsi hivatalos lapban megjelent, már ez maga utálja, hogy közléte- tely a királyi kivanatára történt, mert akori szem- mélye állásom Bécsben nem oly természetű volt, hogy én ezt a közzétételt követelhettem volna. Friesen ur azt véli, hogy a levelet egy ideig mégis magammal tarthatbam volna meg. Az én véleményem szerint a későbbi nyilvánosságra való hozatal sokkal káro- sabb lehetett volna. Az elbocsátási pillanatban min- denki megértette az uralkodó nemes irányzatát. Ellenben a későbbi közzététel a béke megkötése után bizalmatlanságot kelthetett volna.

Hogy a berlini tárgyalók a levél közlését ür- gyül használták fel, természetes volt, de ennek ép az érteke volt, mint Savigny október 1-én s 2-án tett panaszának délnémetországi körümt miatt, míg én ez idő alatt Ischben voltam, onnan a Svajczba mentem s csak október második felében jöttem Darmstadtba s Münchenbe. Hogy a porosz tárgyalók ily insinuatiókkal éltek, nem foghatom fel: még kevésbé mint azt, hogy Friesen érdemesen tartotta azokat reprodukálni s aztán Pfordten urnak nyilatkozatát közli, hogy én a háborúra törtém, a helyett, hogy visszamelegyek, misz- szerint ő, Friesen, egy látogatás alkalmával, melyet 1871 év végével Drezdában tettem, maga adott felhatalmazást arra, hogy lemásoljam azon táviratokat, melyekből kitűnik, hogy én Bécsben június 14-én tanácsot adtam azon végzetes indítványnak a szövetség gyűlés elé való be- terjesztését s hogy a szász kormány csak akkor hatá- rozta el az indítványhoz való járulást, miután azt Bajországi gyengébb alakban magévá tette. Hogy Friesen ebben is végzetes ingadozást lát, magától értődik, de legkevésbé sem talál.

A röpirat a következő szavakkal végződik: „Korábbi kollegám nekem komoly fájdalomt szerzett, nem könyvének az ellenséges sajtó által való előrelátható kizsákmányolhatása által, hanem az által, hogy élyasmit tapasztaltam, a mire már nem voltam elkészülve. De mégis köszönettel tartozom neki, hogy mily elővigyázattal kelt eljárnai emlékiratok szerkesztésénél. Azal a biztosítá- sal való el tőle, hogy szívbennem haragot nem táplállok, de egyezsemind azzal a nyilatkozattal is buszuzom el tőle, hogy miniszteri tevékenységét én csak az elismerés szavaival illelhetem, egyelőre felmentve érzem magam a további polemizálás kö- teltségétől.

A pétervári merénylet.

Pétervári ktlön tudósítónak mult éjjeli rész- letes távirati jelentik, hogy a vizsgálat a merénylet ügyében erőlesen folyik. E tudósításokat a ma érkezett külföldi lapok következők tegnapra keletű jelentéseivel egészíthetjük ki:

A nagy izgatottság mellett, mely folyvást új meg új táplálékot nyer, nem lehet csodálni, ha a merénylőt pillanatától estőrőkön meg kevesebb mint tíz órái ési és öt föltelt elő a fővárosban, nagyobbrá valaki öngyöngesen alapulo. Annyi mindentől beszélnék össze a rendőrség földterít- seiről, hogy mindenkit félelem fog el saját bizto- ságért.

„Az elkövetett büntettek ügyében való vizsgá- latot tegnap fejezték be, hogy egy a pür- tárgyalás legközelebb megkezdődhetik, még pe- dig a főtáncs rendkívüli essziójában. — A törvényszék ép úgy lesz összehozva, mint az első politikai monstör-pöröknek, például 1877-ikéni, hol 174 nihilista volt vádva. Az el- nökön kívül még szenátor, két nemességi marsall, egy városi főtanácsos, egy község-véjő, mint a parasztok képviselője, egy földúr és két prokurátor fogja a törvényeszi személyzetet képezni. — Az elfogatott egyenként szóló hírek még most is ellenmondásban vannak egymással; nem lehet

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház máj 15-én Ugron Gábor és Verhovay Gyula mentelmi ügyét elintézték. Ugron kiadatását a ház megtagadta. Verhovay mentelmi jogát felfüggesztették. Utóbbi ügy eljövelli vitára adott alkalmat, melyben résztvettek Szalay, Madarász és az előadó. Második tárgya volt a tegnapielőt letárgyalott törvényjavaslatok harmadik olvasásában való elfogadása, azután tárgyalás alá vették a magyar államvasutak és a telekajánlásról a közlekedési miniszter 1880. évi póthiteléről és a gör. keleti hitközségekben felmerülő vitás kérdések elintézéséről szóló törvényjavaslatot, melyeket a ház vita nélkül elfogadott. Végül Csátár Zsigmond interpellálta a pénzügyminisztert.

A képviselőház március 21-én.

Elnök: Péchy Tamás. Jegyzők: Baross Gábor, Antal Gyula, Molnár Aladár. A kormány részéről jelen vannak: Tisza Kálmán, Szalay Gyula gr., Pauer Tivadar, Szende Béla, Trefort Agost, Ordódy Pál, Kemény Gábor báró. Elnök: Benjámin Debrezenci sz. kir. város közönségének feliratát parolávan, oly törvény alkotását kéri, hogy a magyar országok heke idején az ország területét helyettesítsék el és ezen terület állására az ezelő nyelvet ismerő honpolgárok alkalmaztassanak.

Debrezenci sz. kir. város közönségének felirata, melyben Sopron sz. kir. városnak feliratát parolávan, az állam közérdekeinek kielégítése folytán, az önálló törvényhatósági jogú városokra háruló költségeknek az államkincstárról való megtérítését és ezen terhekkel megszabadítását kéri.

Nagyvárad város közönségének felirata, melyben Gyomgyőri közönségének feliratát parolávan, az állam közérdekeinek kielégítése folytán, az önálló törvényhatósági jogú városokra háruló költségeknek az államkincstárról való megtérítését és ezen terhekkel megszabadítását kéri.

Debrezenci sz. kir. város közönségének felirata, melyben Sopron sz. kir. városnak feliratát parolávan, az állam közérdekeinek kielégítése folytán, az önálló törvényhatósági jogú városokra háruló költségeknek az államkincstárról való megtérítését és ezen terhekkel megszabadítását kéri.

Következik a napirend: A képviselőház mentelmi bizottságának jelentése Ugron Gábor képviselő mentelmi jogának felfüggesztése tárgyában.

A ház Krajsnik Ferenc előadó sz. Madarász József felszólalása után a bizottság határozati javaslatát elfogadja s ennek alapján Ugron Gábor mentelmi jogát felfüggesztik fel.

Következik a mentelmi bizottságának jelentése Verhovay Gyula országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztése tárgyában.

Krajsnik Ferenc előadó: Kéri a mentelmi bizottság véleménye alapján a mentelmi jog felfüggesztését.

Szalay Imre: Kifogásolja a mentelmi bizottság eljárását, mely az eddigi esetekben a dolog érdemével sem törődött, a jelen esetben azonban büntető eljárást követve nyitványt, a mentelmi jogot Verhovay irt. Konstáthágy, hogy a nevezett képviselő, mióta tagja lett a parlamentnek, folytonosan zaklatják, azelőtt 6 hónap alattol fogva tartották, s a jelen esetben is bíróság elé akarják állítani, mi csak föltétele annak az ülésnek, melylyel ellene indítványt tettek. Benyujtja a következő ellenindítványt: A ház Verhovay Gyula mentelmi jogát nem függeszti fel.

Krajsnik Ferenc előadó: Védmezi a mentelmi bizottság eljárását, s kiemeli, hogy ez esetben a zaklatás kérdésnek eldöntésére czéljából le kellett bocsátóknia a tárgy érdemébe. Kéri Szalay ellenindítványának elvetését.

Szalay Imre: Nem azt hibáztatja, hogy a mentelmi bizottság a tárgy érdemébe a jelen eset alkalmával beleszókozott, hanem azt, hogy mások nem tettek. Kéri ellenindítványának elfogadását.

A ház a bizottság jelentése alapján Verhovay Gyula kiadatását határozza el.

Következik a mentelmi bizottságának jelentése, melyben egy másik sajtóügyi megkeresésre ugyanez Verhovay Gyula mentelmi jogának felfüggesztését ajánlja.

Madarász József: Nem tartja helyesnek, hogy a mentelmi bizottság a dolog érdemébe bocsátkozott.

A mentelmi bizottságnak csak a megkeresés illetékességére és törvényességére kell tekintettel lennie, s feladata megvizsgálni mindent, vajjon a képviselő ellenében foglalták-e zaklatás. Attér a bizottsági jelentés czafálására, beadja a következő ellenindítványt: Mondja ki a ház, hogy tekintettel arra, hogy Verhovay Gyula ellenében a mentelmi jog felfüggesztésben zaklatást lát Verhovay Gyula képviselő mentelmi jogát felfüggesztési nem engedni.

Krajsnik Ferenc előadó: Megjegyzéseket tesz Madarász szavaira s kéri az ellenindítvány elvetését.

A ház a bizottság javaslatát fogadja el. Következik a napirend további tárgya a budapesti tudományegyetem orvoskari épületek folytatásának kiviteleről és a helyeg-és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok némely határozatainak módosításáról szóló törvényjavaslatok harmadik olvasása.

A ház végzövegében mindkét javaslatot elfogadja.

Következik az állandó pénzügyi bizottság jelentése „az 1880. XXXVIII. törvény czikk módosításáról.”

Hegedüs előadó: Az 1880. XXXVIII. t. cz. intézkedik a magyar államvasutak Budapesti való összeköttetéséről. Uj-Szászról kiindulva, Pécel és Csaba közötti esaklózással. Azonban a részletek felvétel után meggyőző a kormány arról, hogy a csatlakozás sokkal szélesebbben eszközölhető Rákospalotánál mint Pécel és Csaba között; ezelszerűbb egy a helyi viszonyok mint a forgalmi viszonyok fogva. Az építési költségek az által némileg magasabbnak lesznek ugyan, mert ezen esaklózás vonal darab valamivel hosszabb, mint a Pécel-Csaba közötti esaklózás lett volna és így 2,800,000 forint helyett most 3,800,000 forintot fog a csatlakozás költsége kitenni, azonban a faszempont indokoltak ezen törvényjavaslat elfogadását meg ezen költségpaprolat mellett is, emnélfogva a pénzügyi bizottság nevében ajánlja a törvényjavaslat elfogadását.

A ház a javaslatot ny általánosságban, mint részleteiben, esekely stýlaris módosításokkal, vita nélkül elfogadja.

Következik a pénzügyi bizottság jelentése a közmunka és közlekedési miniszteri tárcza részéről az 1880. évi szükséges póthitel iránt előterjesztett törvényjavaslatról.

Hegedüs Sándor előadó: A közmunka és közlekedési miniszternek az 1880. évi folyamában több oly kiadása volt, — részben a vízszabályozásról, részben a vasút építésekéről, melyek az előirányzott összegeket meghaladták.

Igy a Dunánál fordultak elő előre nem látható kiadások, a mennyiben néhány szabályozási ággal több volt szükséges ugyanezen évben, továbbá némely előre nem látható kiadások keletkeztek a jötrőlások következtében.

A közlekedési miniszter felhatalmazást kéri az előbbi éveknek megfelelőleg az átruházási jog iránt, hogy a mely költségeket ez évben a Dunaszabályozásnál más czimken megtakarított, azokat fordíthassa a szükségesre és csak a hiányzó összeget kéri póthittel képen megadani.

Azonban a pénzügyi bizottság azon nézet vezérelte a tárgyat, miszerint az átruházási jog megadati nem lehet, s emnélfogva részletesen kell a póthittel előirányozni.

A póthittel további tettelei kiterjednek a brásó-tímási esaklózásra, a mennyiben földművelés-kérdések fordultak elő és így nagyobb költségrek volt szükséges. Hasonlóképen a Tiszánál Csongrádnál 35 ezer forint új szükséglet keletkezett, a melyet előadónak nem lehetett 1880-ban, minthogy 1881-re előirányoztatott ugyan a munkálatainak szükséges összeg, de 1880-ra előirányozva nem volt és a nagy vízáradás következtében maga a város is a régi meder által veszélyeztetve volt. Azon medret tehát el kellett zárni és arra volt szükséges a 35 ezer forint, melyet most a pénzügyminiszter kéri.

Továbbá a dallya-vinkovezei vonal építésére 160,000 forint erejéig volt szükség, valamint az új dallyai állomásnál — a szükséges új eszterna készítésénél oly költségekre volt szükség, melyek a költségvetésben előirányozva nem voltak.

A pénzügyi bizottság nevében a törvényjavaslatot elfogadása ajánlja.

A ház a javaslatot általánosságban és részleteiben vita nélkül elfogadja.

Következik a képviselőház igazságügyi bizottságának jelentése, az 1868. IX. törv. cz. 9. §-ában érintett görög-keleti hitközségekben az egyházak és az azokhoz tartozó egyházi és alapítványi vagyonok körül felmerülő vitás kérdések elintézéséről szóló törvényjavaslat tárgyában.

Vécsey Tamás előadó: Az 1868. 9. t. cz. 9. §-a azt rendel, hogy a görög-keleti egyház és nem szerb, se nem román ajku hívei, tehát azon ördökök, a kik nemzetiség nézve magyarok, görögök vagy ezinczárók ezentúl is meghagyhatják mindazon jogaikban, a melyeket egyházakozsági s iskolai ügyeik önálló intézésében, szertartási nyelvék szabad használatában, mint szertartási

egyházakozsági vagyonok és alapítványaik kezelésében addig gyakoroltak. De se ezen szakasz, se más törvény nem rendelkezik arról, hogy mi történjék azon görög-keleti hitközségekkel, a melyek nem tisztán görög ajku hívekből állanak, hanem a melyekhez ezeken kívül szerb vagy román, vagy más ajkúak is tartoznak, a kik különböző ajku hívek között az általuk közösen használt templom az ahoz tartozó javak, különösen az azzal kapcsolatos alapítványok tulajdonjoga a jövővel kezelés és élvezése iránt viták támadának. Pedig ily vitás kérdések támadtak, illetőleg az 1868. előtti időkben maradtak.

Ezek eldöntésére a bíróságok közül az 1868. 9. t. cz. legalkalmasabbnak találta azt, a mely delegálták. A jelen törvényjavaslat is ezt tartja eszserűnek; valamint átvendőknek találja azt is, hogy a felelbitvél bíróságok az ilyen ügyeket soron kívül intézzék el. Kéri a törvényjavaslatot a bizottsági szövegéhez szerint való elfogadását.

A ház a javaslatot általánosságban és részleteiben némely irányú módosításokkal vita nélkül elfogadja.

Elnök: A holnapi ülésen a szombati megálapodás szerint tárgyalni fog a pénzügyi bizottság jelentése a honvédelmi miniszter 1880-iki költségvetésének második és harmadik czimében a legénység állomány költségvetéséről fideséséről szóló póthitel tárgyában beadott törvényjavaslatról. Továbbá van két jelentés a mentelmi bizottságnak, az egyik Verhovay Gyula, a másik Mocsary Géza képviselő mentelmi ügyében; ezek szintén elintézendők volnának. Következnek azután a most megszavazott három törvényjavaslat harmadszori felolvasása, s végül a zárszámadási bizottság jelentése az 1879. zárszámadás megvizsgálása tárgyában.

Előadottak. Következik az interpellációk. Csátár Zsigmond: Benyujtja a következő interpellációt.

Interpelláció a pénzügyminiszter irhoz. A 10 forint felüli állami egyenes adóval — az 1880. évi bezárólag — és az államjark haszonbérlettel 1000 forint felüli tartozó egyének kimutatása tárgyában.

Mintán az 1847/8-iki évben hozott törvények 8. szakasza a „közös teherviselés” erdejeiért, ebből kifolyólag követeljük, hogy az államkincstár minden részben, a haza minden polgárával évi és személyi tekinteten kívül járjon el, tisztán és kizárólag a jogegyalóság értelmében.

Mintán majd mindennap olvasható a hivatalos lap hirdési rovatában, hogy az államkincstár kisebb összegűkért egy személy embernek fejti fel a haza, talpuk adni a szándékot, hogy az államkincstár minden részben, a haza minden polgárával évi és személyi tekinteten kívül járjon el, tisztán és kizárólag a jogegyalóság értelmében.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

Mintán a „Budapesti közöny” 50. számában három tájékei lakos ingatlánjára átvérsé hirtettedet az államkincstár javára, a kik a tájékei lakosok épen az államkincstárnak a külföldi szakértő által is ellátott kiadványban az 1879. évi 2 millió és 200 ezer forint értékű adóval, részint állami javak bérleti összegeket, csupán évi tekintetből általában véve nem háborogtatnak.

tegnapi számunkban közöltünk, — igen sikerültnek mondta a bohózat, mely az összes pályamunkák közt a legmulattatóbb, s hivatta volna arra, hogy gazdagítsa szegény bohózat repertoírunkat. Epályaművet két kezdő írta: Karezag Vilmos a „Debrezeni Ellenőr” fóműltereti írója, és Szabolcsi Lajos szintén debreczeni írója, kik a mul telen a darab írásokat együtt bakáskodtak Debrezencben, s íres óráikban s szimulíroztak. — Mint bennünket értesítettek az Aradon vasárnap színekertül „Gazdram felelőség” című népszimulíro, mely az aradi pályázat első helyen veszeny az pályadíjért, — szintén Karezag Vilmos írta. — A „Babos kendő” című népszimulíro szerzője Müller Gyula, ki a szabadtéri pályázaton s művelő 50 arany díjat nyert, mint a „Hunyad” írja segészvári orvos. A „Babos kendő” Déván a mult nyáron előadták, de bár voltak hatásos jeleltei, egészben nem a legkedvezőbb fogadtatásban részesült, a mi egyébiránt inkább a kritikán alul álló előadásnak volt tulajdonítható. — Végül megemlíti még, hogy a „Lovagias kor” című szimulíro, melyről a Tekei-pályázat alkalmával a jelentés szintén némi elismeréssel emlékezett meg. Fenéryi Mór hirdapíró írta.

Az országos színházaknak állítai Sopronban azon alkalomból, hogy nagy művészet hánkánia az idén októ. 22-én üli meg 70-ik születés napját. Az ottani férfi dslárdá gyűjtést indít e czélra, melynek azonban nehezen hiszik, hogy eredmény legyen, mivel elő embernek szobrot állítani nem szokás. Az ilyen kezdeményezést bizonyára épen az kívánja legkevésbé, a kinek érdekében történik.

Pölszlitinska a vidéki színházak gátolása. Felkértünk a következő sorok közlésére: Tisztelettel kérem azon színházokat urakat, kik „Fekaszok közt” című 5 folvosonás társulatát szimulírovezető előadói akarják, hogy az előadás jog iránt levélben hozzám fordulni szíveskedjenek. (Sopron, realiskolai épület). A színházak tiszteletteljait fele részben az országos színházgyűlés, fele részben Tóth Kálmán sirenalek javára szántam. Soprony, 1881. márcz. 20. Ujvári Béla.

A II. philharmoniai hangverseny, mely folyó hó 23-ikára volt kitűzve, folyó hó 25-ik napjára, péntekre halasztott, mivel a zenekar tagjai a madár estére kiutaztak a „Szentvárosi álom” szimulíro előadás miatt meg nem tartották.

Az országos színház képezdéről. Egy az orsz. színház képezdéről összeállított s a vallás és közoktatási minisz

